

“ гнета и ерета, кои то подскачать и си и-
 “ грайтъ наедно. А, брате, азъ не могъ
 “ да! съмъ благополученъ догдѣто сѣдъ за-
 “ пренъ у тайж оградъ, и възбраненъ да у-
 “ чествувамъ отъ радости-ты, кои-то придо-
 “ бывать оныя овцы! „

Миръ ся трудеше да убѣди брата си че
 струваше много злѣ да размышлява за въз-
 бранены нѣща, и че трябваше да изгони отъ
 ума си сичкы-ты мысли заради тѣхъ. Но за-
 щото видѣ че Неискуство не даваше никое
 вниманіе на съвѣты-ты му, рѣши да изяви си-
 чкыя тѣхенъ разговоръ на добрый пастырь
 слѣдующій день, когато дойде на посѣщеніе-
 то имъ, кое-то обыкнуваше да прави на ча-
 са по кой-то пада небесна-та роса.

Тутакси като извърши това намѣреніе и
 съобрази на господаря си братово-то си же-
 ланіе, добрый пастырь призова Неискуство и
 съ неисканно милосѣрдіе говори му слѣ-
 дни-ты:

“ Що не ти е угодно, агне мое, на това
 “ мѣсто, на кое то тя турихъ съ толко
 “ трудъ?— Възбранихъ ли ти нѣщо, кое то
 “ можеше да уголѣми благополучіе-то ти?
 “ Ако ти възбранихъ да не пасешъ по о-
 “ ныя планины, направихъ го защото знаѣхъ
 “ че тамъ не ще да найдешъ друго, освѣнь гор-
 “ чивъ и болѣстливъ хранъ, и щеше да ся
 “ излагашъ на много дивы жѣстоки непріатели.
 “ О, агнета мои! благодарѣте ся да останете
 “ въ моѣхъ-тѣхъ оградъ, и да слушате гласа ми,